

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **O.S.**, bytem [REDACTED], zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému **Magistrátu města Liberec**, se sídlem nám. Dr. E. Beneše 1, Liberec 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žalovaný je p o v i n e n ve správním řízení vedeném pod sp. zn. MML163407/14/3977/OD/Hrz vydat rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 8. 4. 2016 se žalobce domáhá, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve správním řízení o přestupku žalobce vedeném pod sp. zn. MML163407/14/3977/OD/Hrz. Žalobce předeslal, že žalovaný jej příkazem ze dne 19. 1. 2015 uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 16. 2. 2015 odpor prostřednictvím zmocněnce. Po jeho podání měl žalovaný podle žalobce nařídit ústní jednání a pokračovat v přestupkovém řízení. Žalovaný postupoval v rozporu s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, pokud k odstranění nedostatků plné moci, kterou jeho zmocněnec přiložil k podanému odporu, nevyzval rovněž žalobce. V tomto směru žalobce poukázal na závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011-37, a ze dne 19. 11. 2015, č. j. 1 As 100/2015- 59. Z jejich závěrů žalobce dovozoval, že za situace, kdy správní orgán nepostaví otázku zastoupení najisto, nelze bez dalšího pokračovat v řízení, ale je nutné k prokázání existence zmocnění vyzvat také zmocnitele.

Pokud by žalovaný postavil najisto, že zmocněnec žalobce neměl právo jménem žalobce jednat, pak měl k doplnění náležitostí odporu vyzvat samotného žalobce, a sice k doplnění vlastnoručního podpisu žalobce postupem dle § 37 odst. 3 správního řádu. Podaný odpor nemohl žalovaný ignorovat, žalobce měl v souladu s § 4 odst. 2 správního řádu poučit o možnosti požádat o uznání odporu podaného zmocněncem jako jeho úkonu. Žalovaný byl po podání odporu povinen ve lhůtě 60 dnů nařídit ústní jednání a vydat rozhodnutí ve věci. Pokud tak neučinil, byl podle žalobce nečinný. Žalobce poukázal na to, že vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, když dne 6. 1. 2016 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ke Krajskému úřadu Libereckého kraje. Podle žalobce nečinnost žalovaného vznikla nerespektováním § 37 odst. 3 správního řádu.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný podrobně popsal průběh řízení o přestupku a okolnosti podání odporu. Uvedl, že zmocněnce jako podatele odporu vyzval podle § 37 správního řádu k doplnění podání o plnou moc podepsanou žalobcem. Žalovaný nezůstal nečinný, při výzvě k doplnění podání postupoval v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 181/2015, když k předložení plné moci vyzval jejího předkladatele. Postup je v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu, podle něhož se s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují písemnosti pouze zástupci. Na výzvu k doplnění náležitostí plné moci zmocněnec nereagoval a plná moc nebyla o podpis žalobce doplněna. Odpor proti příkazu ze dne 19. 1. 2015 podala osoba, která nebyla k tomuto úkonu zmocněná, odpor byl podán neoprávněnou osobou a jako takový byl nepřipustný.

Podáním žaloby bylo před krajským soudem zahájeno řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). K podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je podle § 79 odst. 1 s. ř. s. legitimován ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Žalobou se lze domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o žalobě na ochranu proti nečinnosti rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

V projednávané věci soud ověřil, že žalobce podal žalobu ve lhůtě dle § 80 odst. 1 s. ř. s., a před jejím podáním vyčerpal prostředky na ochranu před nečinností žalovaného, když u Krajského úřadu Libereckého kraje jako správního orgánu nadřízeného žalovanému, uplatnil žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, a to podáním ze dne 6. 1. 2016. Na věci nic nemění skutečnosti, že nadřízený správní orgán, žalobcovu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, kterou se žalobce jednoznačně domáhal, aby bylo žalovanému přikázáno vydat ve správním řízení rozhodnutí, posoudil jako podnět k přezkumnému řízení.

Ze spisového materiálu předloženého žalovaným soud ověřil, že žalobce byl příkazem žalovaného ze dne 19. 1. 2015, č. j. MML163407/14/3977/OD/Hz, uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. k zákona o silničním provozu. Příkaz byl doručen žalobci do místa jeho pobytu dne 2. 2. 2015, a to fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu, když zásilka s příkazem byla dne 3. 2. 2015 podle § 23 odst. 3 správního řádu vhozena do schránky

žalobce. V M.J. Jarošem jako zmocněncem žalobce dle přiložené plné moci ze dne 16. 2. 2015, bez podpisu žalobce jako zmocnitele. Plná moc byla spolu s odporem přílohou e-mailového podání učiněného z e-mailové adresy ■■■ podání nebylo podepsané platným uznávaným elektronickým podpisem. Dne 23. 2. 2015 bylo žalovanému doručeno e-mailem z e-mailové adresy zmocněnce totéž podání, tentokrát v elektronické podobě s uznávaným elektronickým podpisem. Podání obsahovalo stejný odpor a plnou moc, která opětovně nebyla podepsána žalobcem jako zmocnitelem. Žalovaný výzvou ze dne 11. 3. 2015, doručenou zmocněnci žalobce fikcí, vyzval ve smyslu § 37 správního řádu zmocnitele žalobce Ing. M.J., aby odstranil nedostatky podání – odvolání proti rozhodnutí o přestupku. Žalovaný ve výzvě zmocněnci žalobce sdělil, že podání postrádá podpis zmocnitele na plné moci. Žalovaný zároveň poučil zmocněnce o tom, že nepotvrdí-li podání zákonem předepsanou formou, přistoupí k němu, jako by nebylo podáno. Na příkazu byla vyznačena doložka o nabytí právní moci příkazu dne 18. 2. 2015. K dotazu žalobce na stav řízení žalovaný dne 15. 12. 2015 sdělil, že zmocněnec žalobce není oprávněn se na stav řízení dotazovat. Poté žalobce uplatnil žádosti o učinění opatření na ochranu proti nečinnosti žalovaného.

Takto zjištěný skutkový stav posoudil soud následně. Předně soud poukazuje na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu, jakož i soudů krajských dostupné na www.nssoud.cz) a z nich vycházející usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 10. 2015, č. j. 22 Ad 2/2014-34, podle nichž jedinou obranou účastníka proti názoru správního orgánu, že odpor proti příkazu byl podán opožděně, případně osobou neoprávněnou, je brojit proti nečinnosti správního orgánu. V takové situaci je totiž podstatou tvrzení účastníka, že jeho včasný odpor, resp. odpor podaný oprávněnou osobou způsobil ze zákona zrušení příkazu, avšak orgán prvního stupně nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci. Z těchto závěrů vycházejí i rozsudky krajských soudů o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, který vedl příkazní řízení o přestupku, např. žalobcem zmíněný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 8. 2015, č. j. 30 A 41/2015-35, či Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 12. 2015, č. j. 10 A 208/2015-21.

Právní úprava příkazního řízení je obsažena v § 87 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Podle § 87 odst. 1 zákona o přestupcích vydá správní orgán bez dalšího řízení příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty, není-li pochybnost o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a věc nebyla vyřízena v blokovém řízení. Podle § 87 odst. 4 zákona o přestupcích obviněný z přestupku může proti příkazu do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Podle § 86 odst. 5 zákona o přestupcích platí, že příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že včasné podání odporu má za následek, aniž by bylo potřeba dalšího úkonu, zrušení příkazu a pokračování ve správním řízení obvyklým způsobem, když povinností správního orgánu bude v dalším řízení postupovat zákona o přestupcích ve spojení se správním řádem a vydat rozhodnutí ve věci. Pokud není proti příkazu včas nebo vůbec nebo účinně podán odpor, nabývá příkaz účinku pravomocného a vykonatelného rozhodnutí.

V projednávané věci není mezi účastníky sporu o tom, že ve lhůtě stanovené § 87 odst. 4 zákona o přestupcích byl proti vydanému příkazu podán odpor (nejprve e-mailem, poté v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu ve lhůtě 5 dnů elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem), odpor byl podán zmocněncem žalobce, byla připojena plná moc. Předložená plná moc však byla vadná z důvodu absence podpisu žalobce jako zmocnitele.

Krajský soud se plně ztotožňuje s právní argumentací žaloby, která žalovanému vytýkala, že výzvu k odstranění vady podání adresoval a doručil pouze zmocněnci žalobce. Též s odkazem na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2011, č. j. 4 As 27/2011-37, soud uvádí, že aby byla výzva k doložení plné moci účinná, musí být doručena jak zmocněnci, tak v případě jeho nesoučinnosti samotnému účastníkovi správního řízení. Žalovaný tedy měl k odstranění vad podání vyzvat zmocněnce žalobce, jak učinil. V případě neposkytnutí součinnosti ze strany zmocněnce (zmocněnec na výzvu žalovaného nereagoval a plnou moc podepsanou žalobcem nepřeložil) měl žalovaný podle § 37 odst. 3 správního řádu k nápravě nedostatku plné moci vyzvat žalobce samotného. Žalovaný však tohoto dostupného prostředku k odstranění vady plné moci nepřistoupil. Pro úplnost soud dodává, že v dané situaci žalovaný nemohl aplikovat závěry rozsudku citovaného ve vyjádření k žalobě a § 34 odst. 2 správního řádu, neboť zastoupení žalobce zmocněncem Ing. ■■■■ neměl postaveno na jisto.

Žalobci lze rovněž přisvědčit, že i v případě, že by nebyla vada plné moci odstraněna, měl žalovaný poučit žalobce v souladu s § 4 odst. 2 správního řádu o možnosti odstranit vadu podaného odporu a žalobce ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k doplnění podpisu na odporu, případně k uznání podaného odporu jako vlastního úkonu ve smyslu § 34 odst. 4 správního řádu, pokud se žalobce s úkonem učiněným zmocněncem ztotožnil. V tomto směru žalobce zcela případně odkázal na závěry Krajského soudu v Českých Budějovicích prezentované v rozsudku ze dne 28. 12. 2015, č. j. 10 A 208/2015-21, který dospěl ke shodným závěrům.

Z právě uvedeného vyplývá, že žalovaný zůstal po podání odporu nečinný, nepostupoval dle shora uvedených ustanovení správního řádu, v důsledku čehož došlo k nabytí právní moci příkazu, kterým je žalobce uznán vinným z přestupku předčasně. Nebylo totiž postaveno na jisto, zda odpor podaný zmocněncem žalobce sám nedoloží plnou mocí opravňující zmocněnce k podání odporu, či žalobce sám po výzvě žalovaného neuzná odpor jako vlastní úkon nebo na něm nedoplní vlastnoruční podpis. Žalobce se nápravy postupu žalovaného nedovolal ani uplatněním opatření na ochranu proti nečinnosti podle § 80 správního řádu.

Soud tedy uzavírá tím, že žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného byla důvodná, a proto vyhověl návrhu a žalovanému postupem podle § 881 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost vydat ve vedeném přestupkovém řízení rozhodnutí ve věci, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku. Soud lhůtu k vydání rozhodnutí stanovil při vědomí, že žalobce v žalobním petitu požadoval vydání meritorního rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Soud přihlédl k tomu, že ve správním řízení jsou splněny největší s nejvyšší pravděpodobností podmínky pro prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí o dalších 30 dnů ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, a to s ohledem na požadavek projednání přestupku správním orgánem prvního stupně při ústním jednání v souladu s § 74 odst. 1

zákona o přestupcích. O žalobě soud rozhodl, aniž nařídil ústní jednání, za výslovného souhlasu žalobce a presumovaného souhlasu žalovaného v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl úspěšný žalobce, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč (dle příslušné položky Sazebníku soudních poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), a náhradě nákladů za právní služby poskytnuté advokátem dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), když advokát je plátcem daně z přidané hodnoty. Odměna je tvořena odměnou za dva úkony právní pomoci [převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu] po 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 advokátního tarifu], tj. 6 200 Kč, dále paušální náhradou hotových výdajů 2 x 300 Kč za dva úkony právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), tj. 600 Kč, zvýšená o 21% daně z přidané hodnoty ve výši 1 428 Kč, tedy 10 228 Kč. Žalovanému soud uložil, aby vyčíslenou náhradu nákladů řízení žalobci zaplatil v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 11. července 2016.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu